

reglementet af 1844 stærkt omvistet, og haade Pleertallet af det philosophiske Facultet, Consistorium og Universitets-Directionen vare enige om, at Æsthetiken ikke kunde betragtes som et saadant selvstændigt Videnskabsfag, der stadig skulde holdes repræsenteret ved en normeret Professor, idet man antog, at Æsthetiken som System strengt taget faldt ind under Philosophiens Omraade, og at den enkelte med rigt Litteratur- og Kunstkendskab udrustet Æsthetiker, der maatte tilbyde sig, maatte sættes i Forbindelse med Universitetet som extraordinair Docent, en Anskuelse, der imidlertid dengang ikke vandt kongeligt Bisald. Unægtelig har den med Indsigt i det Skjønnets Væsen forbundne historiske Betragtning af dets Fremtræden i Litteraturen, specielt Nationallitteraturen, og den bildende Kunsts Former en saadan Bigtighed, at der er stor Opsyndring til at benytte gode Kræfter i denne Retning for Universitetet og aabne dem Udsigt til Virksomhed der, og saaledes turde med Hensyn til det endelige Resultat en friere Benyttelse af den efter Æsthetikens benævnte Lærerplads efter Tid og Omstændigheder uden angstelig Stræben efter stadig at holde den besat, anbefale sig ligesaameget som Inddragelse. — Af tre Medlemmer af Comiteen er der overhovedet opkastet det Spørgsmaal, om ikke de normerede Pladser i dette Facultet vel burde beholdes, ja endog Antallet forøges (navnlig ogsaa med Hensyn til den Indskrænkning, som Videnskabernes Repræsentation ved selvstændigt stillede og lønede Mænd har lidt ved Nedlæggelsen af Sorø Akademie, og derfor med Understøttelse af Midler deraf), men nogle Poster, navnlig de, der ikke kræves for Besejningen til visse Examina og for visse Examina selv, dog frigjøres for den faste Bestemmelse for visse Fag. De antage, at det vilde være i Universitetets Interesse at aabne 4 eller 5 normerede Pladser (saasom to af de tre, som nu ere henlagte til Historien, den ene af dem eller begge dem, der ere bestemte for orientalsk Philologie, samt den Æsthetiken tilbeelte, eller flere, hvis Midler dertil kunde tilvelebringes) for en almindelig Concurrance af samtlige under Facultetet hørende Videnskabsfag, ved at forbeholde sig at udfylde en

indtrædende Vacance ikke med den dygtigste i det enkelte Fag, som den afgangne Professor havde doceret, men overhovedet med det meest fremragende Talent, som til den givne Tid kunde vindes for Universitetet, hvorved alle under Facultetet hørende Fag fik Udgang til at blive repræsenterede i normerede Professorater, og enhver Videnskabsmand, der vilde hellige Universitetet sin Tjeneste, uden Hensyn til sit Fags Beskaffenhed, fik Udsigt til med Tiden at opnaae de til en normeret Plads knyttede Rettigheder, og det saameget snarere, jo mere fremragende imellem sine Samtidige han virkelig var, og jo mere han derhos ved at gjøre sine Kundskaber frugtbringende for Verden havde vundet den almindelige Mening for sig. Comiteens øvrige Medlemmer have imidlertid ikke kunnet gaae ind paa denne Tanke (i det Ringeste hvad Omdannelsen af flere af de nu bestaaende normerede Pladser angaaer), idet de fastholde, at visse Videnskabsfag have vundet og have en saadan Gyldighed og Betydning for Dannelsen og som Led i den hele aandelige Besiddelse, der skal vedligeholdes og forplantes, at der maa sørges for deres stadige Repræsentation, naturligtvis med Undtagelse af forbigaaende Afbrydelser ved vebløffelig Mangel paa kvalificerede Candidater, og at Talenter ved en bestemt Udsigt bør opfordres til at uddanne sig derfor, ligesom de ogsaa befrygte, at Behandlingen af flere normerede Pladser med en saadan Besættelsesfrihed, som ovenfor er antydet, let vilde føre til en meget betænkelig Vilkaarlighed og Indflydelse af Gunst, og dog ende med, at man tilsidst fandt Pladserne optagne og spærrede for den grundige Videnskab, maaskee af Mænd, der slet ikke sølte Kalb til directe at virke for den studerende Ungdoms Uddannelse. De indrømme kun, at i et Par enkelte Fag (saasom det nylig omhandlede eller et af de orientalske) Pladsen skundom vil maatte og kunne henstaae ubesat i noget længere Tid, og at da det Besparede kan søges anvendt i anden Retning. Foruden Æsthetiken kunde det synes, som om Historien med 3 normerede Pladser er stærkere besat end nødvendigt, især for et Fag, hvori den directe og strenge Underviisning ved Universitetet